

“การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและความคิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย” เป็นงานวิจัยที่ศึกษาประเภทของข้อบกพร่องและประเภทของความคิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ทั้ง 8 คณะวิชา รวมทั้งเปรียบเทียบปริมาณของข้อบกพร่องและปริมาณของความคิดพลาดนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบทั้งแบบปรนัยและอัตนัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มตัวอย่าง 10% จากประชากรนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2544 ทั้ง 8 คณะ ตามสัดส่วนของนักศึกษาแต่ละคณะ รวม 737 คน

การวิจัยสรุปผลได้ว่า การเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีทั้งความคิดพลาดและข้อบกพร่อง จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบปรนัย พบว่า มีความคิดพลาด 8 ประเภท และข้อบกพร่อง 7 ประเภท รวม 15 ประเภท ความคิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำหรือกลุ่มคำ รองลงมาได้แก่ การสะกดการันต์ และการใช้สำนวน ตามลำดับ ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด คือ การใช้ภาษาฟุ่มเฟือย รองลงมาได้แก่ การใช้ภาษาต่างประเทศปะปนในภาษาไทย และการใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบปริมาณความคิดพลาดและข้อบกพร่องในแบบทดสอบปรนัย พบว่า ความคิดพลาดระหว่างคณะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 6 ประเภท ได้แก่ 1. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการเว้นวรรคตอน คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ 2. การเขียนประโยค คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ 3. การสะกดการันต์ คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ 4. การใช้คำหรือกลุ่มคำ คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะนิเทศศาสตร์ 5. การใช้สำนวน คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะนิเทศศาสตร์ และ 6. การใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกัน คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะมนุษยศาสตร์ ส่วนข้อบกพร่องระหว่างคณะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 3 ประเภท ได้แก่ 1. การใช้คำต่างระดับ คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะนิเทศศาสตร์ 2. การใช้ภาษาต่างประเทศปะปนในภาษาไทย คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะมนุษยศาสตร์ และ 3. การใช้สำนวนภาษาต่างประเทศ คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะนิเทศศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบอัตนัย พบว่า มีความคิดพลาด 11 ประเภท และมีข้อบกพร่อง 17 ประเภท เมื่อเปรียบเทียบปริมาณความคิดพลาดและข้อบกพร่องในแบบทดสอบอัตนัย พบว่า นักศึกษาทั้ง 8 คณะ มีปริมาณของความคิดพลาดและข้อบกพร่องแตกต่างกัน ความคิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ 1. การเว้นวรรคตอนผิด คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะนิเทศศาสตร์ 2. การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะวิทยาศาสตร์ 3. การใช้คำผิดชนิดหรือผิดหลักไวยากรณ์ คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และพบว่า ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด คือ 1. การใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะนิเทศศาสตร์ 2. การใช้ภาษาฟุ่มเฟือย คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะบัญชี 3. การขาดเอกภาพ สัมพันธภาพ และสاردภาพในงานเขียน คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และ 4. การใช้คำหรือข้อความซ้ำๆ คณะที่คิดมากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์

นอกจากนี้ จากการวิจัยยังพบว่าประเภทความคิดพลาดและข้อบกพร่องที่พบในแบบทดสอบอัตนัย มีจำนวนมากกว่าแบบปรนัย และข้อบกพร่องที่พบเป็นจำนวนมากตรงกันทั้งในแบบทดสอบปรนัยและอัตนัย มี 2 ประเภท ได้แก่ การใช้ภาษาพูดในภาษาเขียน และการใช้ภาษาฟุ่มเฟือย

This research titled 'An Analysis of Errors and Mistakes in Thai Writing Made by First-Year Students of the University of the Thai Chamber of Commerce (UTCC)' focuses on the study of the writing errors and mistakes found in Thai writing of the UTCC first-year students from all eight schools in the academic year 2001. This research also aims at comparing the quantity of the errors and mistakes among the students of the eight schools. Research tools used in data collection include both objective and subjective tests. The study is conducted on a randomly selected sample of 10 % from the population, totaling 737 students.

The results of the research show that both errors and mistakes are found in the sample group's writing. In analyzing the data from the objective test, fifteen categories of errors and mistakes are found: seven for the former and eight for the latter. The common mistakes found are, respectively, 1) misuse of words and phrases, 2) misspelling and 3) misuse of idioms. The common errors found are, respectively, 1) redundancy, 2) interference of foreign language and 3) use of colloquial expressions in formal writing.

In comparing the number of mistakes made in the objective test by the UTCC students of the eight schools, it is found that there are statistically significant differences in six categories: 1) inappropriate spaces and pauses (found mostly in Engineering students' writing) 2) inappropriate sentences (found mostly in Engineering students' writing) 3) misspelling (found mostly in Engineering students' writing) 4) misuse of words and phrases (found mostly in Communication Arts students' writing) 5) misuse of idioms (found mostly in Communication Arts students' writing) and 6) misuse of words in context (found mostly in Humanities students' writing). Concerning the errors, there are statistically significant differences in three categories: 1) inappropriate level of formality (found mostly in Communication Arts students' writing) 2) interference of foreign language (found mostly in Humanities students' writing) and 3) use of foreign idioms (found mostly in Communication Arts students' writing).

From the subjective test, eleven categories of mistakes and seventeen categories of errors are found. The writing mistakes made most frequently are: 1) inappropriate spaces and pauses (found mostly in Communication Arts students' writing) 2) incomplete sentences (found mostly in Science students' writing) 3) grammatical errors of words used (found mostly in Engineering students' writing). The writing errors made most frequently are: 1) colloquial expressions in formal writing (found mostly in Communication Arts students' writing) 2) redundancy (found mostly in Accountancy students' writing) 3) lack of unity, coherence and consistency (found mostly in Engineering students' writing) and 4) repetition (found mostly in Engineering students' writing).

In addition, the research reveals that there are more errors and mistakes found in the subjective test than in the objective test. The same writing errors found in both are 1) use of colloquial expressions in formal writing and 2) redundancy.